

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อคนไทยทุกคน เพราะภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ดีต่อกัน รวมทั้งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติที่มีมาช้านาน ดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ระบุไว้ว่า “ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป” กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 32)

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ทักษะที่สำคัญได้แก่ ทักษะการอ่าน การฟัง การดู การพูด การเขียน โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านและการเขียน เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนต้องใช้ตั้งแต่ระดับประถมไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงจะประสบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนด้อยกว่า

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนทุกระดับ สนิท จิมเล็ก (2540: 148) กล่าวว่า “การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญประการหนึ่งไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะอื่น ๆ ในสังคมปัจจุบันการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับดำรงชีวิตประจำวันเพราะมีเอกสาร สิ่งตีพิมพ์ หนังสือ ชนิดต่าง ๆ รวมทั้งข้อความโฆษณาชวนเชื่อต่าง ๆ มากมาย ถ้าเราปราศจากการอ่านที่รู้เรื่อง

ก็จะดำรงอยู่ในสังคมอย่างสงบสุขได้ยาก เพราะอาจถูกหลอกลวงจากผู้ที่ฉลาดกว่า” สอดคล้องกับความเห็นของ สุภาพร ขวัญเกษม (2550: 2) ที่กล่าวว่า “คนเราต้องมีทักษะในการอ่าน กล่าวคือ ต้องอ่านได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เพื่อแสวงหาความรู้ทั้งหลาย จนสามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นได้ทัน ซึ่งผู้ที่มีประสิทธิภาพ ต้องอ่านได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เพื่อแสวงหาความรู้ทั้งหลาย จนสามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นได้ทัน ซึ่งผู้ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านสูงจะได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์ และความบันเทิง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้” ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงและเจริญก้าวหน้ามากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว เนื้อหาสาระทางวิชาการก็มีมากขึ้น รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายกันได้อย่างถูกต้อง

การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่านโดยใช้อักษรเป็นสื่อ สำหรับการเขียนในระดับประถมศึกษามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะการอ่าน เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยาก เพราะเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง คือ ผู้เขียนต้องคิดก่อนเขียน ควรเขียนอย่างไรจึงจะตรงกับความคิดให้ผู้อ่านได้รับรู้ ต้องอาศัยตัวอักษร ถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในความคิดของผู้เขียน ก็แสดงว่าเกิดปัญหาในการสื่อสารด้วยการเขียนวรรณิ โสมประยูร (2542: 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสรุปได้ว่าเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและเป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังและอ่าน ตลอดจนใช้ การเขียนเป็นการประกอบอาชีพได้ด้วย รัชณี ศรีไพวรรณ (2540: 1018-1020) กล่าวถึงปัญหาการเขียนสรุปไว้ว่า นักเรียนมักลำดับความคิดไม่ได้ ทำให้เขียนวกวน อ่านไม่เข้าใจ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน เขียนโดยลอกเลียนแบบผู้อื่น สอดคล้องกับ วราภรณ์ หลายทวีวัฒน์ (2550: 4) กล่าวถึงปัญหาการเขียนสรุปได้คือ นักเรียนเขียนลายมือไม่เรียบร้อย ทำให้อ่านไม่ออก อ่านแล้วไม่สื่อความหมาย บางคนเขียนไม่ชัดเจนคลุมเครือ ซึ่งเกิดจากการอ่านจับใจความไม่ได้ จึงทำให้เขียนไม่ชัดเจน

ส่วนการคิดเป็นทักษะที่เกิดจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งคนที่จะได้คิดดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีต้องมีความรู้และประสบการณ์ พื้นฐานในทักษะการฟัง การพูดการอ่าน และการเขียนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับความคิดเห็นของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (อ้างใน ปานรวี ยงยุทธวิชัย 2548: 38) ได้อธิบายว่า ความคิด

เป็นกลไกตอบสนองของสมองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ใช้ในการสร้างแนวคิดรวบยอด ด้วยการจำแนกความแตกต่าง การจัดกลุ่มและการกำหนดชื่อเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ได้รับและกระบวนการที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูล รวมถึงการสรุปอ้างอิงด้วยการจำแนกรายละเอียด การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้อาจจะเป็นประสบการณ์เก่า ความจริงที่สัมผัสได้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่นำไปประยุกต์ใช้ได้”

จากการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้ ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น โดยเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้เกณฑ์หนึ่งก็คือ ต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิวิเคราะห์ และเขียนตามตัวชี้วัดความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์ และเขียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดังนี้ สามารถอ่านเพื่อหาข้อมูลสารสนเทศเสริมประสบการณ์จากสื่อประเภทต่าง ๆ สามารถจับประเด็นสำคัญ เปรียบเทียบ เชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผลจากเรื่องที่อ่าน สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องราว เหตุการณ์ของเรื่อง ที่อ่าน สามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านโดยมีเหตุผลสนับสนุน และสามารถถ่ายทอด ความเข้าใจ ความคิดเห็น คุณค่าจากเรื่องที่อ่านโดยการเขียน

จากการประเมินการปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา และกลุ่มผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ พบว่ามาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การมีวิจารณญาณ มีความคิด สร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินระดับชาติ O-Net นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ระดับคะแนน 33.22 เช่นเดียวกับประเมินการอ่าน คิวิเคราะห์ และเขียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุฑศึกษา อำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2553 ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะจากการอ่าน คิวิเคราะห์ และเขียน ฉะนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีมาตรฐานการศึกษา จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่ต้องปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนที่มุ่งพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนในด้านการอ่าน คิวิเคราะห์ และเขียนให้มีศักยภาพที่แท้จริงของตนเองซึ่งครูผู้สอนทำได้โดยวิธีการจัดหาสื่อที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

หนังสือมีความสำคัญยิ่งสำหรับเด็ก ดังพระดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในเรื่อง “ห้องสมุดในทัศนะของข้าพเจ้า” (กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ 2551: 6) ความว่า

“...หนังสือประเภทที่ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง คือ หนังสือสำหรับเด็ก วัยเด็กเป็นวัยที่เรียนรู้ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สนใจที่จะทราบเรื่องราวต่าง ๆ แปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่แล้ว ถ้าเรามีหนังสือที่มีคุณค่า ทั้งเนื้อหา และรูปภาพ ให้เขาอ่าน ให้ความรู้และความบันเทิง เด็ก ๆ จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ที่รอบรู้ มีธรรมะประจำใจ มีความรักบ้านเมือง มีความต้องการปรารถนาจะทำแต่ประโยชน์ที่สมควร...”

การนำนิทานที่มีเนื้อหาสนุกสนานเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเด็ก หรือเป็นเรื่องที่เด็กสนใจอยู่แล้ว มาแต่งและวาดภาพประกอบให้สวยงาม ใช้คำที่เหมาะสม อ่านง่าย มีความหมายที่ชัดเจน จะทำให้นักเรียนอ่านง่าย สนุกสนานและจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี (สุกัญญา วันชนะ 2553: 38) ได้กล่าวว่า นิทานเป็นสิ่งที่เด็กชื่นชอบ อยากฟัง อยากอ่าน และสนใจอยากรู้ การจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กโดยใช้นิทานเป็นสื่อเป็นสิ่งที่ดี เพราะธรรมชาติการเรียนรู้ของคนเราจะให้ประสบผลดีได้นั้น ย่อมมาจากความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนเอง (สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ 2551 : 161อ้างถึงใน สุกัญญา วันชนะ2553: 39) เด็กได้พัฒนาการด้านภาษาจากการฟัง การอ่าน การพูดเล่าเรื่อง และสามารถเขียนสรุปข้อคิดจากนิทานได้ นิทานช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่เด็ก นิทานบางเรื่องจะมีเกร็ดความรู้การปฏิบัติตนของตัวละครที่เป็นแบบอย่างในการกระทำ กิจกรรมต่างๆ เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่เด็กอีกวิธีหนึ่ง การที่ครูผู้สอนเล่านิทานหรือให้นักเรียนอ่านนิทานอยู่เสมอ เป็นการฝึกให้เด็กมีสมาธิจดจ่อกับเรื่องที่จะฟัง และเมื่ออ่านหรือฟังนิทานจบแล้ว ครูสามารถฝึกให้เด็กมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ข้อคิดสำคัญจากนิทานได้ และรู้จักปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ อย่างสร้างสรรค์

การเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทาน เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจการอ่านของนักเรียน เนื่องจากนิทานสามารถช่วยส่งเสริมประสบการณ์ให้เด็กมีสมาธิ ช่วยเพิ่มพูนทักษะทางภาษา เด็กรู้จักคำมากขึ้น และเกิดจินตนาการจากเรื่องที่อ่าน

จากข้อความข้างต้นที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อทดลองใช้เป็น สื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนโรงเรียนครุณศึกษา อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาหนังสือนิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.3 เพื่อศึกษาอัตราพัฒนาการในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนโดยใช้หนังสือนิทาน ระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุณศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุณศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีต่อหนังสือนิทาน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 หนังสือนิทาน ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 ความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุณศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอัตราพัฒนาด้านความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทย ระหว่างเรียนโดยใช้หนังสือนิทาน เพิ่มขึ้น

3.4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนครุณศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความพึงพอใจต่อหนังสือนิทานอยู่ในระดับมาก

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
ครุณศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 3 ห้องเรียน
มีนักเรียนทั้งหมด 120 คน

4.2 ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระ
การอ่านและการเขียน โดยเน้นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ นำมาแต่งเป็นหนังสื
นิทาน สำหรับประกอบการสอนภาษาไทย จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ 1) ไตรรงค์ไทย 2) ต้นข้าวเด็ก
ดี 3) ต้นหอมกลับใจ 4) นื่องออมกับนางฟ้า 5) น้ำใจพอเพียง 6) คาถาเศรษฐี 7) มะลิกับเพื่อนแดน
ไกล 8) คนดีศรีโรงเรียน

4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองระหว่างวันที่ 6 ธันวาคม 2554 ถึง
27 ธันวาคม 2554 จำนวน 16 ชั่วโมง

4.4 ตัวแปรที่ศึกษา

4.4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

การสอนโดยใช้หนังสืนิทาน

4.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทย
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืนิทาน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 หนังสืนิทาน หมายถึง นิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้น จำนวน 8 เรื่อง เนื้อหาเกี่ยวกับ
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ ได้แก่ 1) ไตรรงค์ไทย 2) ต้นข้าวเด็กดี 3) ต้นหอม
กลับใจ 4) นื่องออมกับนางฟ้า 5) น้ำใจพอเพียง 6) คาถาเศรษฐี 7) มะลิกับเพื่อนแดนไกล และ
8) คนดีศรีโรงเรียน

5.2 ประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน หมายถึงความสามารถของหนังสือนิทาน ซึ่งนักเรียนเรียนแล้วสามารถตอบคำถามได้มากที่สุด โดยกำหนดมาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ความสามารถในการตอบคำถามในแบบฝึกหัดประจำบทเรียนของนักเรียนได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

5.3 ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความเชี่ยวชาญในการอ่านเรื่องราวและเอกสารต่าง ๆ ทั้งการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจได้อย่างถูกต้องเข้าใจ อ่านได้อย่างรวดเร็ว สามารถจับใจความสำคัญ แสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

5.4 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความเชี่ยวชาญในการคิดที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา สามารถแยกแยะ ประเมิน สรุปข้อมูล และสามารถเลือกนำข้อมูลไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5.5 ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความเชี่ยวชาญในการเขียนโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม สามารถเขียนแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อใช้พัฒนางานเขียน และสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

5.6 อัตราพัฒนาการในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน หมายถึง ความก้าวหน้าของคะแนนที่เพิ่มขึ้นของความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนด้วยหนังสือนิทานจำนวน 8 ครั้ง ซึ่งคะแนนที่ได้เป็นคะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนแต่ละครั้ง

5.7 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวก ความรู้สึกชอบและมีความสุข เมื่อได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ และความพึงพอใจของนักเรียน คือ ความรู้สึกชอบพอใจและความรู้สึกที่ดีที่ได้เรียนและได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทย แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ และชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 ครูได้หนังสือนิทานเพื่อนำมาเป็นสื่อในการสอน

6.3 ครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน
ให้กับนักเรียน

